Hans Christian Andersen

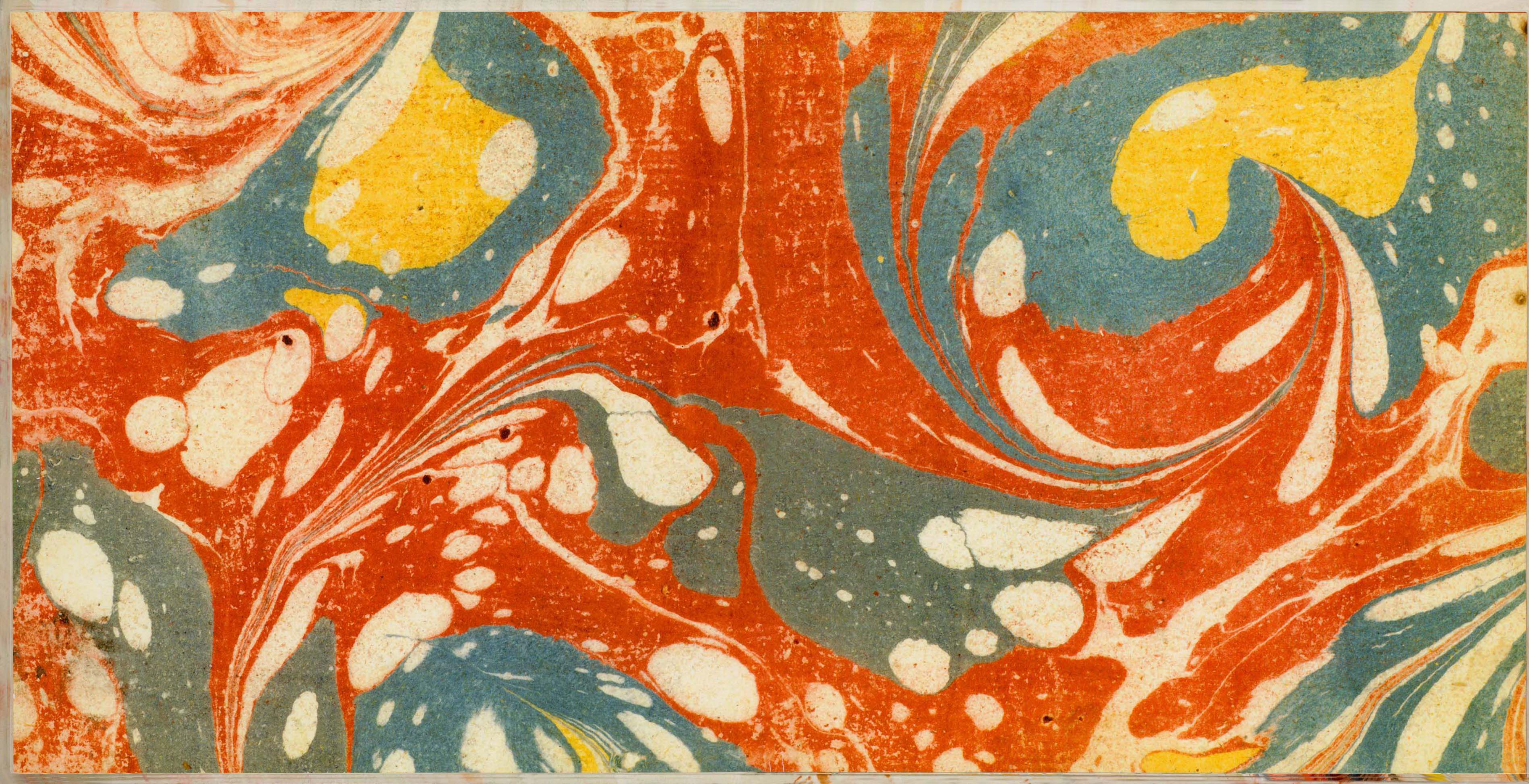

Skakači

ilustrirao Tomislav Torjanac

za M.
T.T.

Napisao:
Hans Christian Andersen

Naslov izvornika:
Springfyrene

Prevela s engleskoga:
Mirna Čubranić

Oslikao, grafički oblikovao i tekst vlastoručno upisao:
Tomislav Torjanac

Glazbu skladao:
Georg Friedrich Händel
suita u D-molu {HWV 437}, 4. stavak: Sarabande
{za violinu i violu u G-molu prilagodio Johan Halvorsen}

Izdavač:
Mozaik knjiga d.o.o., Zagreb

Za izdavača:
Bojan Vidmar

Urednik:
Zoran Maljković

Tehnička urednica:
Marija Morić

Glavni urednik:
Zoran Maljković

Tisak:
Radin print, Zagreb, prosinac, MMXII

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

Skakači

ilustrirao TOMISLAV TORJANAC
s engleskoga prevela MIRNA ČUBRANIĆ

Mozaik knjiga

Nekoć davno, poželjeli Buha, Skakavac i Žabac vidjeti tko od njih trojice
može skočiti najviše; i pozvali čitav svijet, i još neke koji htjedoše doći,
da svjedoče tom veličanstvenom prizoru. Bijahu njih trojica doista slavni
skakači i nađoše se sad u istoj prostoriji.
— Svoju ću kćer dati onome tko skoči
najviše — reče Kralj — jer bilo bi doista
podlo da ovi momci skaču nizašto.

Prvi je bio predstavljen Buha. Bío je on jedan vrlo uglađen gospodin i klanjao se na sve strane, jer u sebi je imao plemenite krvi i bio sviknut družiti se s ljudima, a to je od velika značenja.

Potom je na red došao Skakavac: on je bio teži od Buhe, ali jednako lijepih manira, i nosio je zelenu odoru koja mu je pripadala po rođenju. Objasnio je da potječe iz drevne egipatske obitelji i da ga u toj zemlji svi iznimno cijene.

Doveli su ga s polja, rekao je, i stavili u kuću na tri kata, sagrađenu od karata sa sličicama okrenutim prema unutra. Prozori i vrata kuće bili su izrezani iz tijela Kraljice srca.

— Sviram tako dobro — objasnio je — da je šesnaest cvrčaka koji sviraju od rane mladosti, a još nikad nisu imali vlastitu kuću od karata, dodatno smršavjelo od zavisti kad su me čuli.

I tako su obojica, Buha i Skakavac, objasnili tko su i bili su posve sigurni da su dovoljno dobri da se ožene Kraljevnom.

Žabac nije rekao ništa, ali je društvo zaključilo da mnogo razmišlja; a kad ga je Dvorski Pas onjušio, spremno je izvijestio da je Žabac zacijelo iz dobre obitelji.
Stari vijećnik, koji je za držanje jezika za zubima dobio tri medalje, objavio je kako zna da Žabac ima čarobne moći: prema njegovim se leđima može reći hoće li zima biti oštra ili blaga; a to je više nego što se može reći za čovjeka koji piše godišnjak.
— Neću ništa reći — kazao je stari Kralj — ali ja imam svoje mišljenje o tim stvarima.
Došlo je vrijeme za skakanje.

Prvi je skočio Buha i vinuo se tako visoko da ga nitko nije mogao vidjeti. Stoga su svi rekli da uopće nije skočio, nego je samo hinio. A to je podlo.

Skakavac je skočio upola niže od Buhe, ali je skočio ravno u lice Kralju pa je Kralj objavio da je to jako nepristojno.

Žabac je dugo stajao, zadubljen u misli, pa su se ljudi već počeli pitati može li uopće skočiti.
— Samo se nadam da mu nije pozlilo — rekao je Dvorski Pas i ponovno ga onjušio.
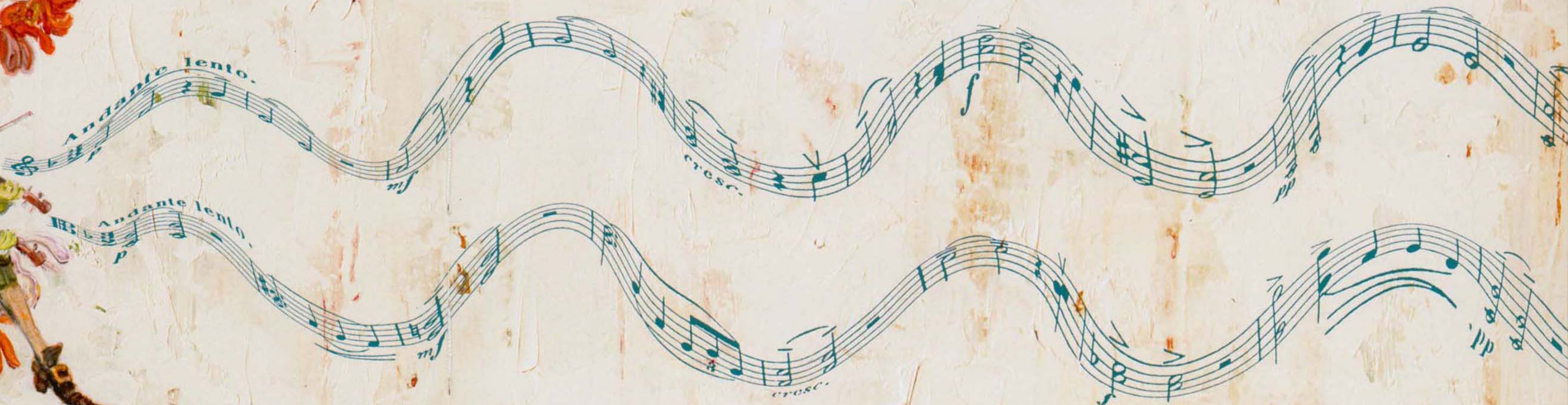
Kralj je odmah rekao: — Skok mojoj kćeri najviši je skok koji se može postići. Ali, da bi to čovjeku palo na um, potrebna je pamet, a Žabac je dokazao da ima pameti. Bistar je on momak.

Hop! Iznenada je Žabac skočio ravno u krilo Kraljevne, koja je sjedila na obližnjem zlatnom stolcu.

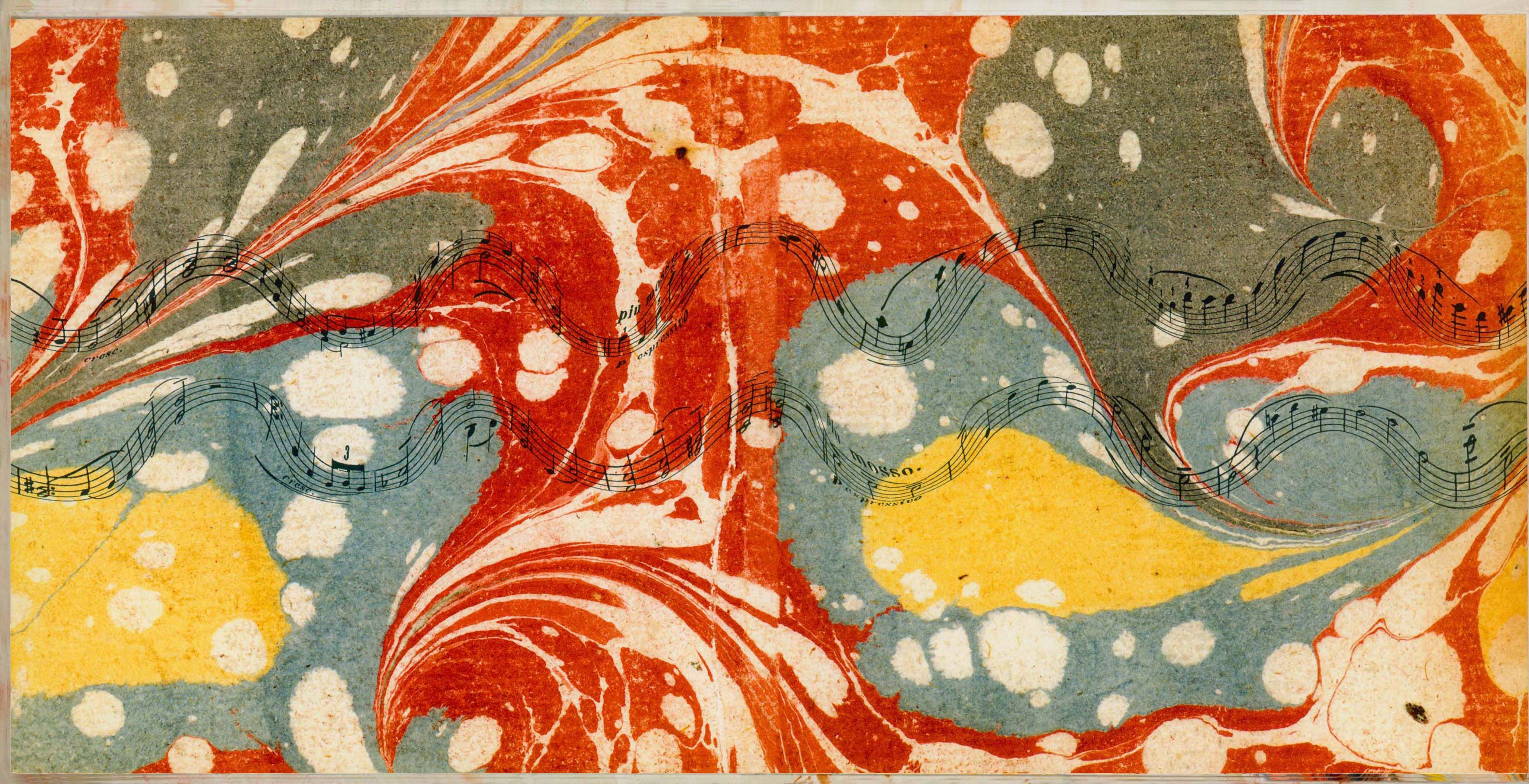
I tako je Žabac dobio Kraljevnu.

— Nije me nimalo briga — rekao je Buha. — Ipak sam ja skočio najviše. Neka joj samo bude ova žabetina. U ovome svijetu prava se vrijednost rijetko nagrađuje. Današnji ljudi gledaju samo na lijep izgled.
Buha je stoga otišao u inozemstvo boriti se u vojnoj službi u kojoj je, kažu, poginuo.
Skakavac se smjestio u jarku i dugo razmišljao o tome kakav je svijet. I on je rekao: — Da, lijep je izgled sve. Lijep je izgled sve.

Zatim je zasvirao svoju tužnu pjesmu iz koje sam
i doznao ovu priču, koja možda i nije istinita,
iako je ovdje,
crno na bijelo,
napisana.

più mosso
p espressivo
mosso.

"Nekoć davno, poželjeli Buha, Skakavac i Žabac vidjeti tko od njih trojice može skočiti najviše; i pozvali čitav svijet, i još neke koji htjedoše doći, da svjedoče tom veličanstvenom prizoru." Tomu sad možete svjedočiti i vi, u ovom skrivenom dragulju iz Andersenove škrinje bajki, koji prvi put izlazi u obliku slikovnice za male i velike čitatelje. Tomislav Torjanac, višestruko nagrađivani ilustrator, ovu je najluckastiju, najnetipičniju i njemu najomiljeniju Andersenovu bajku oslikao pravom eksplozijom boja i značenja... i skočio najdalje: vama u ruke.

49,00 kn

ISBN 978-953-14-1295-7

www.mozaik-knjiga.hr

Mozaik knjiga